

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobců: **a) V. P., b) O. P., c) nezl. E. P.**, všichni státní příslušnost Ukrajina, všichni naposledy pobytem na adrese X, nezletilá žalobkyně c) zastoupena žalobcem a) jako zákonným zástupcem, všichni žalobci právně zastoupeni Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou se sídlem Český Těšín, Nádražní 38/8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 4. 2016, č. j. OAM-846/ZA-ZA05-P15-2015, ze dne 25. 7. 2016, č. j. OAM-840/ZA-ZA05-P15-2015 a č. j. OAM-454/ZA-HA04-HA10-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) – c) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 2. 2017, č. j. 61 Az 12/2016 – 83,

takto:

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Beatě Kaczynské **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 18.731 Kč. Tato částka bude jmenované vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení žalobců a) – c) platí stát.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce a) se u Krajského soudu v Ostravě (dále „krajský soud“) domáhal žalobou zrušení rozhodnutí žalovaného č.j. OAM-846/ZA-ZA05-P15-2015 ze dne 11. 4. 2016, a zároveň podal žalobu jako zákonný zástupce nezletilé žalobkyně c) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2016 č. j. OAM-454/ZA-HA04-HA10-2016. Žalobkyně b) podala žalobu proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-840/ZA-ZA05-P15-2015 ze dne 11. 4. 2016. Všemi třemi napadenými správními rozhodnutími nebyla žalobcům udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, §14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu (dále „zákon o azylu“). Krajský soud všechny žaloby zamítl.
- [2] Dne 23. 2. 2017 podali žalobci (dále „stěžovatelé“) proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost., ve které uvedli, že se nacházeli X. Spolu s vyjádřením ke kasační

stížnosti stěžovatelů zaslal žalovaný Nejvyššímu správnímu soudu kopii žádosti stěžovatelů ze dne 3. 4. 2017 „o zrušení strpění“, v níž stěžovatelé uvedli, že žádají o zrušení víza za účelem strpění v České republice, neboť se hodlají vrátit na Ukrajinu. Nejvyšší správní soud se pokusil zjistit aktuální místo pobytu stěžovatelů. V odpovědi ze dne 5. 6. 2017 sdělilo Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, že stěžovatelé opustili 3. 4. 2017 Pobytové středisko a místo jejich pobytu není známé. Ředitelství služby cizinecké policie přípisem ze dne 31. 5. 2017 sdělilo, že stěžovatelé dne 3. 4. 2017 opustili Pobytové středisko a bližší informace o místě jejich pobytu lze zjistit u Ministerstva vnitra. Rovněž ze sdělení ustanovené zástupkyně stěžovatelů ze dne 20. 6. 2017 vyplývá, že jí aktuální místo pobytu žalobců není známo. Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra přípisem ze dne 16. 6. 2017 potvrdila, že stěžovatelé pobývali do 3. 4. 2017 v Pobytovém středisku a poté již nemá o jejich pobytu žádné informace. S tím korespondují i zjištění Nejvyššího správního soudu z cizineckého informačního systému, podle kterých opustili stěžovatelé dne 3. 4. 2017 Pobytové středisko a od té doby systém neobsahuje informaci o místě jejich pobytu.

- [3] Podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon*. Zvláštním zákonem je v tomto případě zákon o azylu, jehož § 33 písm. b) stanoví, že *soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce)*.
- [4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelé jsou neznámého pobytu od 3. 4. 2017, kdy opustili Pobytové středisko. Současné místo jejich pobytu se Nejvyššímu správnímu soudu nepodařilo zjistit žádným z řady dotazů. Vzhledem k tomu Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu a § 120 s. ř. s.
- [5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.
- [6] Stěžovatelům byla usnesením krajského soudu ze dne 23. 9. 2016, č. j. 61 Az 12/2016 – 43, ustanovena zástupkyně advokátka Mgr. Beata Kaczynská. Ta učinila ve věci dva úkony (sepis a podání kasační stížnosti ze dne 23. 2. 2017 a její doplnění ze dne 13. 3. 2017), které se považují za úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále „advokátní tarif“). Za ně jí náleží odměna podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 a § 12 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 2 x 7.440 Kč. K tomu náleží náhrada hotových výdajů ve výši 2 x 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Ze spisu krajského soudu přitom zdejší soud zjistil, že zástupkyně žalobců je plátkyní DPH, proto jí zvýšil náhradu nákladů řízení o DPH ve výši 21 % (3.251 Kč). Celková částka 18.731 Kč bude jmenované vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení. Podle § 35 odst. 8 věty první za středníkem, § 60 odst. 4 s. ř. s., náklady zastoupení stěžovatelů platí stát.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. července 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu